

Néhány hete e sorok bármely olvasója kaphatott a postaládájába egy BMF-MBK tárgyú levelet a nyilvános levelezőlisták valamelyikéről. Ha bele is tekintett, azt olvashatta, hogy néhány hallgató életre hívja a BMF (nem hivatalos) Meleg Baráti Körét, ahová hasonló beállítottságú kollégákat várnak szeretettel. A levél feladója a húszas éveit elején járó Péter volt, aki azóta a kör szervezésén munkálkodik. Vele és a kör egy másik tagjával, a hasonló korú Gergővel beszélgettünk az életről, a másságról és a BME-n már működő hasonló klub mintájára alakuló társaságról.

MELEGHELYZET

MELEG BARÁTI KÖR ALAKULT A BMF-EN

Melegfelvonulás. "Színes izékben dobálni magunkat az utcán."

Mióta tudjátok, hogy melegek vagytok?

Gergő: Visszagondolva, nekem ez kétlépcsős folyamat volt. Már kilencéves koromban is éreztem, akkor igazából rájöhöttem volna, de amikor magamnak beismertem, az tizenöt-tizenhat éves korom körül volt.

Péter: Én mindig is tudtam, hogy valami "nem stimmel", mert sosem a lányokat néztem. Aztán én is körülbelül tizenhat éves koromra jutottam oda, hogy egy nagyon jó heteró barátommal beszélgettem erről, és végül nagy sírás-rívás árán fél év alatt beismertem magamnak, hogy ez vagyok én.

Ez nem számít korainak?

P: Szerintem nem. Beszélgettem már olyanokkal, akik tízéves korukban biztosak voltak a dolgukban, de persze vannak, akik csak huszonharminc évesen ismerik fel, hogy valami nem stimmel, vagy másképp van, mint ahogy gondolják.

Hogyan történt a felismerés? Amikor rájöttetek, mit gondoltatok, mit éreztetek?

P: Nekem egyfolytában benne volt a tudatalattimban, a fantáziáimban, hogy valami van. Beszélgettünk róla, eleinte próbáltam megváltozni, normálisnak lenni, heteróként viselkedni, de nem jött össze. A barátom meg mondogatta, hogy ez van, nem vagy más, így van jól, és lassan én magam is elfogadtam. Most természetesnek tartom.

G: Ez egy folyamat, amin keresztül-megy az ember. Eleinte nem akarja, bízik abban, hogy hátha nem. Tizenkét-tizenhárom éves korom körül ez elég nagy kérdés volt saját magamnak feltéve, ráadásul senkivel sem tudtam még megbeszélni sem.

Negatív élménynek éltétek meg?

G: Nem tudok negatív élményként visszagondolni rá, de azért nem volt egyszerű. Húszéves koromra aztán elmondtam a szüleimnek, végül is akkor ismertem be teljesen magamnak is, és onnantól kezdtem jól érezni magam a bőrömben.

P: Ezzel én is így vagyok: minél több embernek mondom el, aki közel áll hozzám, annál jobban érzem magam. Nem kell hazudni, aki szeret, az úgy szeret...

Mi volt, ami segített elfogadni?

G: Nekem az segített, hogy a tévében láttam A fiúk a klubból című sorozatot. Akkor jöttem rá, hogy igen, úgy is lehet élni, hogy meleg vagyok, nem muszáj elnyomni magamban.

P: Én a hagyományos módszereknél maradtam: rengeteg barátom segített, lányok és fiúk egyaránt, velük beszélgettünk erről. Ők biztattak, lelki támogatást nyújtottak. Akkoriban mániámmá vált az is, hogy megismerjem a dolog minden hátterét, biológiai-természettudományi és társadalomtudományi szempontból is. Ezek révén már úgy gondolom, hogy ez természetes dolog.

Valóban természetesnek látjátok, vagy úgy gondoltok rá, hogy ez valami a természetestől eltérő, de mivel létezik, el kell fogadni?

P: Erre csak annyit szeretnék mondani, hogy bizonyított, hogy az élővilágban az intelligencia növekedésével a homoszexualitás aránya nő. Ha megnézzük a majmokat, delfineket, ott igen nagy. Véleményünk szerint ez teljesen természetes, és kutatók is azt hozták ki, hogy genetikai dolgokon alapul. Anyai ágon lehet örökölni, ezt hozzáteszem.

Ha genetikai is, normálisnak mondható-e?

G: Ez inkább attól függ, hogyan itéli meg a társadalom. Volt olyan idő, amikor a balkezesség is abnormálisnak számított, és küzdöttek ellene. Csak azon múlik, hogy az emberek mit gondolnak természetesnek.

Vagyis ha a társadalom elfogadóbb, "több" a meleg?

P: A számuk mindenhol ugyanannyi, de többen merik felvállalni. Jó példa, hogy a magyarországi melegfelvonuláson voltunk ezren, a bécsin voltunk százhatvanezren.

Miért kell felvonulni?

P: Hogy megmutassuk, hogy vagyunk, kik vagyunk, hogy esetleg mások vagyunk, de ugyanúgy élünk, ugyanúgy a társadalom részei vagyunk.

G: A pride a melegeket is megosztja egyébként, vannak, akik azt mondják, hogy nem kéne, mert minek nagy színes izékben dobálni magunkat az utcán.

P: Én nem voltam színes izékben...!

Hogy vagytok itt a főiskolán?

G: Én jól, bár most sikerült megtudnom, hogy elég sokan "gyanakodnak" rám. (nevet) Megdöbbenve tapasztaltam!

P: Akiknek én a főiskolán elmondtam, mind csodálkoztak, nem is sejtették. Bár mindig próbálok apró célzásokat tenni, de általában az embereknek nem esik le, hogy miről beszélek. Amikor partnerekről, társakról van szó, én sosem mondom azt, hogy hű, de jó csajom meg milyen barátom van, hanem mindig azt mondom, hogy társam van, párom van. Próbálok egyéb célzásokat is tenni, de hatástalanul.

G: Úgy veszem észre, hogy a heteroszexuálisok nem feltételezik, nem tartják elképzelhetőnek, hogy meleg vagy. Egyszerűen nem is merül föl bennük, még ha látnak is valami erre utalót, akkor sem.

Vidámságokat látva úgy fest, nincs a helyzettel problémátok. Nem zavar az sem, hogy az emberek nem tudják rólatok?

P: Úgy, hogy nem híreszteljük magunkról, úgy tűnik, ez nem probléma. Idegeneknek meg amúgy sem szeretem elmondani.

Ne legyen idegen, csak a srác, aki melletted ül előadáson. Nem rossz érzés, hogy úgymond elhallgatod előle?

G: Hát most minek sokkoljam szerencsétlen azzal...! Elég neki, hogy bent ül egy előadáson, ami halál unalmas, és még azon aggódjon legközelebb, hogy merjen-e mellem ülni...? (megint nevet)

P: Pedig lehet, hogy feldobná a hangulatot bizonyos előadások közben! (ő is nevet) Egyébként nem jelent problémát, mert akik szeretnék, hogy tudják, azok tudják is.

Mi ez a klub, honnan jött az ötlet?

P: Úgy történt, hogy összegyűltünk heten-nyolcan a főiskoláról, és kitaláltuk, hogy jó lenne egy ilyen csinálni. Sok hasonló kezdeményezés van már az országban, minden nagyobb egyetemen és főiskolán alakult hasonló, hivatalos vagy kevésbé hivatalos melegkör. Ha a Műszaki Főiskola tizennégyezer hallgatójából vesszük az elméleti tíz százalékot, abból már egész jó társaságot össze lehetne hozni. Főleg baráti összejövetelekből, közös sörözésből, színházból, társasjátékozásból álló prog-

ramokat szervezünk. Vannak, akik a bilyeggyűjtők klubjába járnak, mások a bowlingozók klubjába, mi meg ide.

Érthető. Hogyan toboroztok?

P: Regisztráltattam magam szinte az összes főiskolás levelezőlistán, és küldtem egy levelet az alakuló körrel - egyelőre így. Olyan tervem is van, hogy melegújságokban és szórakozóhelyeken is megpróbálom közzétenni, hogy alakulóban vagyunk.

Ha jól tudom, az említett levél csak kevés listán ért célba.

P: Igen, a Kandó kolihoz tartozó listák közül például jó párról letiltottak. A Neumannon viszont az összes listán kikerült, és a Keletis listákon is. A Rejtősköz sajnos nem tudtam elküldeni, mert nem találtam címet, és a Bánkival is hasonló a helyzet.

A letiltások okát megtudakoltátok?

P: Megkérdeztem az admint, akinek az volt a válasza, hogy bizonyára diszkriminatívnak tűnik, de mivel ez a többséget nem érdekli, nem teszi közzé. Visszaírtam neki, hogy igen, diszkriminatívnak tűnsz, de vedd tudomásul, hogy legalább tíztizenöt százalékot érint, és akár a legjobb barátod is lehet meleg, és nem biztos, hogy őt meg kéne fosztani ettől a lehetőségtől. Erre nem jött válasz.

Plakátokra nem gondoltatok? Persze ehhez az is kell, hogy valaki lemenjen és kirakja a plakátot mások előtt, ti pedig egyelőre anonimok vagytok.

P: Ezzel szerintem nem lenne gond, de sok értelmét nem látom, mert biztos, hogy letépkednék. A BME-n is voltak ilyen akciók, és mindig lesztek.

Hányan vagytok, milyen gyorsan gyűlnek a tagok?

P: Jelenleg nyolc Kandós, hét Keletis, nyolc Neumannos és két Rejtős tagot számolunk, és többen érdeklődnek. Ha minden jól megy, akkor körülbelül 40-50 emberre számíthatunk csak a főiskoláról.

Mi történik azzal, aki jelentkezik?

G: Erre a BME-n is jól bevált rendszert használjuk: felvétel előtt van egy személyes találkozó - például egy pizzázás vagy hasonló - a szervezők közül valakivel. Ez egy egyszerű beszélgetés, hogy vagy meg hogy hívnak, igazából arra szolgál, hogy a homofóbokat kiküszöböljük, meg hogy legalább ismerjük azt, akit felvesszünk.

Hogyan dönti el egy meleg a másiktól, hogy az-e?

P: Húha. Külső és viselkedés alapján. Először is külsőre ad egy benyomást, és amikor beszélgetek vele, előbb-utóbb kiderül. Körülbelül tíz százalék közülünk kicsit femininebb viselkedésű, róluk könnyebb eldönteni.

Külső alatt, gondolom, az öltözködés értendő, de a ti ruházatokon semmi különösöt nem látni. Hogyan öltözködik egy meleg?

P: Vannak, akik szeretnek "divatbuzin" öltözködni, rózsaszín cuccok, élénk színek, divatos ruhák, és ezek közül nagyon sokan melegek - igaz, vannak, akik csak a trendet követik és heterók. De ez egy támpont lehet. Aki tök átlagosan néz ki, arról nehezebb megmondani. Nemrég beszéltem Gergővel, hogy ő például nem is sejtette rólam, én viszont róla igen.

G: Én úgy kerültem be a körbe, hogy

Péter írt nekem egy levelet, hogy szerinte meleg vagyok. Visszaírtam, hogy tényleg, de eléggé megdöbbentem.

Miért olyan fontos nálatok az anonimítás? Mi történne, ha kiderülne?

G: Mert sokan vannak, akik épp csak eljutottak oda, hogy tényleg melegek, de nem biztos, hogy ki tudnának állni ezzel a világ elé teljes mellszélességgel.

P: Képzeld el, hogy kiállok az AudMax közepére, hogy sziasztok, Péter vagyok és meleg. A következő héten már senki nem ül mellém, mindenki kiutál.

Azt gondoljátok, hogy kiutálnának?

P: Vannak nagyon sokan, akik rossz néven veszik, ha valaki meleg. A főiskolán is van néhány radikális személy, akikkel beszélgettem arról, mit kéne velünk csinálni, de hál' istennek a legtöbben pozitívan gondolkodnak rólunk. Egyébként érdekes, hogy a felsőoktatásban sokkal kevesebb homofób ember van, mint bárhol máshol.

Ti hogyan kezelitek azt, aki bevalottan vagy jól láthatóan "utálja a buzikat"?

P: Van ilyen, minimális kommunikációt tartok vele fenn.

G: Én valószínűleg, most már daczból is, elég provokatívan viselkednék vele.

P: Nálam ez úgy működik, hogy próbálok érvelni, hogy miért, és a sztereotípiákra rákérdezni, ellentmondásba próbálom hozni, hogy elgondolkodjon. Az esetek tíz százalékában ez működik, de egyébként nem.

G: Szerintem az emberek többsége még egyszerűen nem találkozott meleggel és nem ismeri őket.

P: Legalábbis azt hiszi, hogy nem találkozott.

Ilyenkor szeretnétek jobb belátásra bírni az illetőt, vagy vagytok-e annyira toleránsak, hogy elfogadjátok az álláspontját?

P: Én nem vagyok képes elfogadni ilyen dolgokat. Mindenkiel szemben toleráns vagyok, de az olyan embert, aki bárkit megkülönböztet bármilyen hovatartozása miatt, elítélem. Sok mindent természetesen tartok, még azt is, amit talán nem kellene, de ezt az egyet mélyen elítélem.

G: Én ennél empatikusabb vagyok, mindenben tudom látni azt, hogy esetleg a környezet, amiben felnőtt, vagy ahogy nevelkedett, az alakította ki ezt a véleményét. És ha ilyen, akkor ilyen - nem lehet vele mit csinálni. Persze zavar, jó lenne, ha nem lenne, de a kedvemért nem fog megváltozni.

Sokan gondolhatják, hogy a melegszex undorító.

G: Igen, elképzelhető, de ez érthető is, mert elég sokkoló lehet egyeseknek.

P: Amikor először láttam tizenhat évesen melegpornót, szinte a hányinger kerülgetett. Most már tök természetesnek tartom.

A melegek számára visszataszító a heteró szex?

P: Ez hülye kérdés, szerintem senki számára nem visszataszító. Gyerekkorunktól kezdve ezt látjuk - vagy nem látjuk, de tudjuk -, és ezt tekintjük mindenki alapértéknek. Szerintem ez mindenki számára természetes, nem ismerem olyat, aki számára ez undorító lenne.

A klub kapott olyan hallgatóktól visszajelzéseket, akik nem

homokosok? Hopsz, vagy ez csúnya szó?

P: Mindegyik mi vagyunk. Én úgy vagyok, hogy a köcsög kivételével mindent elfogadok, van, amikor én is mondom magunkra, hogy buzik vagy homokosok. (nevet) Egyébként kaptam olyat, hogy gratulálnak és sok sikert kívánnak. És az érdekes, hogy főleg Kandósoktól, pedig a Kandós levlisták többségéről letiltottak.

Olyat nem kaptatok, amiben elküldtek benneteket a fenébe?

P: Nem kaptunk, és ezen én is csodálkozom.

G: A BME-s listára nagyon ritkán szokott jönni ilyen. Időnként valaki úgy érzi, hogy el kell mondania, mennyire utál minket, és akkor ezt mi tudomásul vesszük...

P: Egyébként örömmel hallottam a Neumann karon előadáson, hogy sokan erről az alakuló melegkörrel beszélnek.

És mit beszélnek?

P: Hogy hát ez milyen dolog, kell-e, nem kell-e, és sokan belátják, hogy érdekes, és lehet, hogy szükség is van rá. És egymás közt vitatkoznak, hogy milyenek a melegek.

G: Jó, ha az emberek beszélnek róla, mert akkor oldódnak a gátlások, és nem lesz ciki dolog erről beszélni.

Távlati tervek? Szeretnétek, ha ez egy hivatalos kör lehetne, és gondoljátok, hogy támogatásra találna?

P: Egyelőre nem szeretnék. Vannak, akik liberálisak a főiskolán, vannak, akik konzervatívak, de törvénybetartók, és van a legrosszabb is, aki konzervatív is és önféjű. Sajnos jelenleg - úgy gondolom - ők vannak többségben, és nem látom értelmét beadni egy ilyen kérvényt. Ráadásul anyagi, erkölcsi támogatást sem hiszem, hogy kapnánk, értem ez alatt a termet, plakátosai lehetőségét, fénymásolást stb.

G: A BME-n ekkora probléma nincs, mert termet tudunk szerezni, a plakátosást is meg tudnánk oldani, de most arra várunk, hogy regisztrálni tudjuk a kört, ami elég körülményes, mert a hivatal lassan működik, és mindig van mire hivatkozni.

P: Egy pár év múlva talán vissza lehet erre térni.

Kívánjuk a legjobbakat. Aki e cikk után kedvet kapna felkeresni benneteket, mit tegyen?

P: Amennyiben valakit érdekel a BMF MBK, legyen akár meleg vagy kevésbé meleg hallgató, akár oktató, írjon egy levelet a gpride@citromail.hu e-mail címre, vagy látogasson el a hamarosan elkészülő közös BMF MBK-GBME portálra. Mindenkinek teljes anonimítást garantálunk! A csak kíváncsiskodóknak, érdeklődőknek a www.otkenyer.hu és a gbme.uw.hu internetcímeiket tudom ajánlani.

DEC[IQ]:

Egy katonai teherautó elakad a sárban.

Egy perccel rá megjelenik egy tisztí JEEP négy tiszttel. A tiszték kitolják a teherautót a sárból, majd az egyik megkérdezi a sofőrt:

- Mit szállít maga?

- Ezredes úrnak jelentem, harminchat újoncot.
